677.4(438.25)(05) EOR

Nasze Włókno

ORGAN SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO ZWS — „WISKORD"

WYDANIE SPECJALNE

V Plenum KC PZPR – w naszym Zakładzie

UCHWAŁA V Plenum KC PZPR jest konkretyzacją wytyczonych przez V Zjazd zadań w zakresie zmian bodźców materialnego zainteresowania, jest ważnym etapem na drodze budownictwa socjalistycznego i czynnikiem przyspieszającym rozwój gospodarczy kraju.

UCHWALONA przez V Plenum KC PZPR reforma systemu płac wiąże bezpośrednie zarobki w każdym przedsiębiorstwie z **osiąganym postępem techniczno-ekonomicznym,** wprowadza stabilność zadań na nadchodzące pięciolecia i ustala równomierność wzrostu płac pracowników fizycznych i umysłowych; zestala więc ściśle interesy tych dwóch grup zatrudnionych w przedsiębiorstwach i kojarzy z celami ogólnowzrostowymi, to jest z szybszym rozwojem kraju i wzrostem dobrobytu jego mieszkańców. Wprowadzenie w życie tych ważnych postanowień wymaga w naszym Zakładzie, podobnie jak w innych, **olbrzymiego nakładu prac przygotowawczych.**

W OPARCIU o doświadczenia i efekty uzyskane w [illegible] uchwał VII, II i IV Plenum KC PZPR trzeba ocenić nasze rezerwy produkcyjne i prawidłowo ustalić kierunki działania na lata 1971—1975. **Pozwolą one na maksymalną poprawę naszych wyników techniczno-ekonomicznych i zapewnią odpowiedni wzrost [illegible] załogi wynikający z tych efektów.** Zadanie to jest niezwykle [illegible] a zarazem trudne i sk[illegible] ne. Wykonać je można [illegible] przy pełnym zaangażowaniu [illegible] nego aktywu partyjnego, org[illegible] zacji społecznych, [illegible] i całej załogi.

Analizą i ustaleniem [illegible] wej Komisji do [illegible] zadań wynikających [illegible] nia nowego systemu [illegible] w materialnego zainteresowania [illegible] nym zespołom [illegible] warzyszy [illegible] **tywny wysiłek [illegible]**

W celu należytego przygotowania zakładu do wprowadzenia nowego [illegible] wzrostu płac z początkiem [illegible] roku, [illegible] części [illegible] czerwca [illegible] got[illegible] cze z inicjatywy [illegible] nej, społ[illegible] Dyrekcji. **Wymienię tu przykładowo tylko niektóre przedsięwzięcia:**

Opracowano harmonogramy działań w zakresie realizacji Uchwały V Plenum. Komitetu Zakładowego [illegible] organizacji [illegible] i Rady Zakładowej Komisji. **Powołano zespoły do opracowania materiałów analitycznych potrzebnych do ustalenia wskaźnika syntetycznego i zadań odcinkowych.** Jednocześnie na organizowanych w czerwcu i lipcu otwartych zebraniach partyjnych, organizacji społecznych i naradach produkcyjnych wyjaśniono załodze istotę nowego systemu i wynikające stąd zadania dla zakładu i poszczególnych wydziałów i służb.

W pracach Zakładowej Komisji i zespołów problemowych wykorzystano zgłaszane w czasie narad wnioski i postulaty.

Trudne zadania stojące przed nasz zakład w nadchodzącym pięcioleciu **mogą być wykonane jedynie w atmosferze [illegible] go wysiłku całej załogi.**

Istnieje [illegible] by każdy zatrudniony znał i **akceptował** założenia swojej brygady, oddziału, wydziału, [illegible] ny i zadania [illegible] i ogólnokrajowe [illegible] ne [illegible] posunięcia [illegible] ro[illegible] czno[illegible] go- s[illegible] du [illegible] się wo[illegible] mogą liczyć na [illegible] poparcie całej załogi. [illegible] udział i wnoszenie twórczego wkładu na miarę możliwości i zaangażowania każdego pracownika. Temu celowi służy wprowadzona już od początku czerwca szeroka kampania wyjaśniająca [illegible] izująca. Dla ujednolicenia poczynań propagandowych wszystkich działających w przedsiębiorstwie organizacji społecznych i administracji otwarto w początku lipca [illegible]. Zakładowy Ośrodek Propagandy i Informacji. Każdy z pracowników będzie mógł się zapoznać z zadaniami i zamierzeniami zakładu poprzez szeroką sieć szkoleń partyjnych, związkowych i ZMS-owskich, odczytów, prelekcji i narad.

(Dokończenie na str. 2)

Co to jest i czemu służy Zakładowy Ośrodek Propagandy i Informacji?

DECYZJA Komitetu Zakładowego partii o powołaniu do życia Zakładowego Ośrodka Propagandy i Informacji zapadła niespełna pięć miesięcy temu — 15 kwietnia br. Wkrótce też nastąpiło uroczyste otwarcie placówki; o jej randze w życiu Zakładu, o wadze, jaką się doń przywiązuje świadczy fakt, iż na otwarcie przybyli przedstawiciele najwyższych władz partyjnych województwa z członkiem KC PZPR, I sekretarzem KW partii, posłem tow. Antonim WALASZKIEM i sekretarzem KW, tow. Henrykiem HUBEREM.

W skład Rady Ośrodka weszli: jako przewodniczący — tow. Wł. MARSZAŁEK, wiceprzewodniczący — tow. J. GOS, oraz członkowie — tow. tow. St. KROGULEC, Cz. KONIECZNY, T. POWIDZKI, J. LEWINSKI, M. GERAŁT, H. WOJCIECHOWSKI, B. LEWANDOWSKI, L. SIEMIERA i R. SUBKO. Każdy z tych towarzyszy reprezentuje, jak wiadomo, poszczególne piony administracji, rad Zakładowej i Szkoleniowej, oraz organizacje działające na terenie „Wiskordu".

Kierunki działania Ośrodka można podzielić na kilka zasadniczych elementów, z których każdy sprowadza się jednak do systematycznego koordynowania całokształtu poczynań propagandowo agitacyjnych na terenie zakładu, na właściwym inspirowaniu, koncentracji sił i środków zaangażowanych w tę działalność, poddaniu ich jednolitej koncepcji programowej — jest to niejako sztab programujący i planujący pracę masowo-polityczną wśród załogi Szczecińskich Z[illegible] Włókien Sztucznych.

Nie sposób, w krótkiej [illegible] omówić — choćby z grubsz[illegible] gólnych zagadnień st[illegible] miot zainteresowania kierownictwa [illegible] środka. Niemniej jed[illegible] wspomnieć należy o takich eleme[illegible] jego działalności, jak zespół [illegible] ndy masowej, w skład którego [illegible] szereg sekcji wydawnicz[illegible] zualnych i masowe[illegible] ez masowych, dz[illegible] j. sportowej, itp.

Zespół k[illegible] ład którego w[illegible] racujący społecznie [illegible] szer[illegible] kim wachlarzem [illegible] — szkolenia partyjnego, zw[illegible] — do szkolenia Zakładowego O[illegible] Samoobrony.

Każda z tych prac, wyko[illegible] ych przecież nieodpłatnie, społecz[illegible] — wymaga wielkiego nakładu sił i czasu. Jeśli jednak przebiega rytmicznie i bez zakłóceń, jeśli daje rezultaty — zawdzięczać to należy przede wszystkim zapałowi i ofiarności wszystkich wykładowców.

Na zakończenie: Zakładowy Ośrodek Propagandy i Informacji jest placówką w całym tego słowa znaczeniu pionierską — całkowitym novum i to nie tylko w skali naszego województwa. Dlatego też, chętnie zapraszamy przedstawicieli innych zakładów, noszących się z zamiarem powołania do życia podobnych placówek. Służymy im zawsze naszą radą i pomocą.

HOTEL robotniczy — miejsce wypoczynku licznej rzeszy pracowników „Wiskordu".

KIERUNKI ROZWOJU ZAKŁADU w latach 1971–1975

PROJEKT planu pięcioletniego przewiduje stały wzrost produkcji przędzy zarówno włókienniczej jak i kordowej.

Wzrost produkcji uwarunkowany jest doinwestowaniem Wydziału Chemicznego [illegible] dzalni. Już obecnie na [illegible] Chemicznym istnieją [illegible] trudności z prz[illegible] wiskozy na wykonanie [illegible] nej planem produkcji. [illegible] nym jest zainstalowanie [illegible] łu młyn+szybkobieżny — granulatory [illegible] w 1971 [illegible]

Produkcja j[illegible] w 1971 r. wzrośnie w po[illegible] bież. r[illegible] 100 t., a w r[illegible] 1975 [illegible] w porównaniu do roku [illegible] będzie [illegible] w[illegible]ości produkcji [illegible] biu w 1971 r. [illegible] przę[illegible] poz[illegible] mie na [illegible] roku 1970. Nie widzimy możliwości zwiększenia szybkości przędzenia z uwagi na prawdopodobieństwo pogorszenia jakości przędzy oraz z uwagi na przewidziane nadmierne zużycie części przędzarek w [illegible] cie spowodowanie [illegible] zenie awaryjności [illegible] skrócenia cyklu międzyremontowego.

Drogą zwiększenia produkcji jedwabiu widzimy przez ścisłe przestrzeganie planowanych przestojów remontowych oraz uruchomienie produkcji nowego asortymentu przędzy, o grubości 200 den.

Uruchomienie tej produkcji wymagać będzie rekonstrukcji transformatorów, które obecnie przystosowane są do produkcji jedwabiu cieńszego, czy dopasowanie reżimu technologicznego na przędzarkach.

Na przełomie lat 1973—1974 przewiduje się montaż sześciu nowych przędzarek jedwabniczych w obecnym pomieszczeniu hali brakarni. Poważną trudność stanowić będzie adaptacja brakarni na halę typowo produkcyjną; wydaje się, iż najpoważniejszym i stosunkowo trudnym do rozwiązania zagadnieniem będzie doprowadzenie ścieków i wentylacji.

WYKONANIE zadań ilościowych na odcinku przędzy kordowej pozornie wydaje się być sprawą łatwą. Przeprowadzone próby wykazały, iż istnieje możliwość zwiększenia szybkości przędzenia z 30 na 33 m/min., nie mamy jednak gwarancji, iż zwiększenie szybkości przędzenia w pewnych okresach (pogorszenie jakości surowców) nie spowoduje pogorszenia jakości przędzy a w konsekwencji nie osiągnięcia limitu I gatunku kordu, który już w 1971 r. gwałtownie wzrasta.

DALSZYM poważnym zadaniem będzie opanowanie technologii wytwarzania kordu Super-2 o grubości 2 200 den. Uruchomienie produkcji tego asortymentu wynika z potrzeb przemysłu oponiarskiego, który chcąc rozwijać eksport do strefy dolarowej musi zmienić konstrukcję opon, do czego niezbędne są kordy grubsze.

Trzeba dodać, że przed Zakładem stanie dodatkowe, bardzo trudne zadanie opanowania technologii produkcji kordu nowego typu o parametrów wymaganych [illegible] cen[illegible] na przygotowanie [illegible]. Dziś wiadomo, że w Olsztyńskich Zakładach Opon Samochodowych w Olsztynie budowana będzie wytwórnia takich [illegible], ale nie wiemy jeszcze [illegible] wymaganiom ma odpowiadać [illegible] o kordowe stosowane w [illegible] produkcji w/g zakupionej licencji. Wstępne rozmowy na temat możliwości uruchomienia produkcji tego typu włókna kordowego były przeprowadzone w naszym Zakładzie z przedstawicielami przemysłu oponiarskiego.

JEŻELI chodzi o jakość, to zakłada się bardzo znaczny wzrost I gatunku przy produkcji kordu. Aby jednak ten wysoki wskaźnik jakościowy osiągnąć, konieczne jest bez-

(Dokończenie na str. 3)

Nowi dyrektorzy

Z DNIEM 1 września br. nastąpiły zmiany na stanowiskach dyrektora ZWS „Wiskord" i zastępcy dyrektora d/s technicznych. Mimo iż są oni od długich lat pracownikami naszych Zakładów, niemniej jednak poniżej przedstawiamy załodze sylwetki obu nowo mianowanych dyrektorów.

Inż. Zb. Pieńczakowski

Inżynier Zbigniew Pieńczakowski urodził się w 1929 roku. Mimo działań wojennych stara się kontynuować naukę — do chwili, kiedy, aresztowany przez hitlerowców, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen.

Po wyzwoleniu wraca do kraju, osiedla się w Szczecinie. W 1949 r. kończy Liceum Ogólnokształcące nr 2 przy ul. Henryka Pobożnego. W roku 1960 zostaje służbowo przeniesiony z Biura Projektów Przemysłu Włókien Sztucznych do naszego Zakładu, na stanowisko kierownika Wydziału Energetycznego. W latach 63—68 pełni również funkcję przewodniczącego Rady Zakładowej. Z dniem 1 stycznia 68 zostaje powołany na stanowisko z-cy dyrektora d/s technicznych, a od 1 września br. piastuje funkcję dyrektora Zakładów.

Tow. Zbigniew Pieńczakowski ukończył w 1953 r. wyższe studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej (wówczas — Wyższej Szkoły Inżynierskiej) uzyskując tytuł inżyniera-elektryka.

Za zasługi w pracy zawodowej otrzymał szereg wysokich odznaczeń resortowych, Pamiątkową Odznakę „Gryfa Pomorskiego", Srebrny Krzyż Zasługi. Jest członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Inż. Wł. Marszałek

Urodził się w 1938 roku, w podkrakowskiej wsi, niedaleko Żywca. Po ukończeniu szkoły średniej w Bielsku-Białej (1956) przybywa, z nakazu pracy, do Zakładów Włókien Sztucznych „Wiskord". Pracuje początkowo jako technik-elektryk, potem — jako nastawniczy elektrowni zakładowej. Był kolejno mistrzem i starszym mistrzem; od 1968 roku — kierownikiem Oddziału Konstrukcyjnego.

W roku 1963 rozpoczyna studia zaoczne na Politechnice Poznańskiej, na Wydziale Elektrycznym, uwieńczone — pięć lat później — zdobyciem dyplomu inżyniera-elektryka.

Z dniem 1 września br. inż. Włodzimierz Marszałek otrzymał nominację na zastępcę dyrektora d/s technicznych.

Jest członkiem PZPR od dziewięciu lat. Za działalność w szeregach Związku Młodzieży Socjalistycznej otrzymał Odznaczenie im. Janka Krasickiego. Posiada ponadto Pamiątkową Odznakę „Gryfa Pomorskiego", brązowy Krzyż Zasługi.

Egz. [illegible]

ZMS

MŁODZIEŻOWA Organizacja ZMS w naszym zakładzie istnieje od 12 lat. Wiele się przez ten czas zmieniło. Zakład produkuje przędzę o coraz lepszej jakości. Wielki w tym udział mają zetemesowcy. Niemal połowa załogi przeszła przez szeregi naszej organizacji. Sporo osiągnięć zawdzięcza zakład naszym członkom. Szeregi organizacji partyjnej zasiliło wielu zetemesowców. Jest to prawidłowością i wydaje się, że możemy być z tego dumni. Zakładowa Organizacja ZMS od lat należy do przodujących w Szczecinie.

Wiele inicjatyw i poczynań miało swój początek w naszych szeregach. Obecnie jest nas 352, gotowych zawsze stawić się na apel Organizacji Partyjnej i Dyrekcji Zakładu. Wielu byłych członków naszej organizacji zajmuje dziś kierownicze stanowiska w zakładzie. Wielu ukończyło zaocznie studia.

Pracę naszej organizacji według oceny zwierzchnich władz młodzieżowych można ocenić wysoko. Regularnie odbywają się zebrania. Członkowie informowani są o wszystkich problemach zakładu i aktywnie włączają się do wszelkich poczynań.

Są również i mankamenty, których w żadnej pracy nie sposób uniknąć, ale tak nikłe, że nie rzutują w poważnym stopniu na całokształt naszej pracy.

Dla zobrazowania podajemy kilka danych liczbowych: w roku bieżącym szeregi organizacji zasiliło 41 pracowników. Przekazaliśmy w poczet Organizacji Partyjnej 18 członków organizacji. Młodzież zrzeszona w naszym kole aktywnie uczestniczy w czynach społecznych organizowanych przez Zarząd Miejski, bądź Zakładowy. W pracy nie jesteśmy osamotnieni, gdyż współpracujemy z Organizacją Związkową i z Klubem Fabrycznym.

Wszystkie sukcesy i osiągnięcia zawdzięczamy poparciu i zrozumieniu ze strony Zakładowej Organizacji Partyjnej oraz Dyrekcji Zakładu.

KOMORA zbiorcza centralnej stacji wyciągowej. Wydajność — ok. 1 mln m sześć. szkodliwych gazów na godzinę.

V Plenum KC PZPR w naszym Zakładzie

(Dokończenie ze str. 1)

OWOCEM żmudnych analiz i dociekań Zakładowej Komisji, Zespołów i całego średniego aktywu jest **rzetelna ocena naszej gospodarności za ostatnie 5 lat** z uwzględnieniem efektów i stopnia realizacji **Uchwał VII i II Plenum** oraz ustalenie projektu zadań gospodarczych na lata 1971—75. Prace nad ostatecznym opracowaniem projektu regulaminu premiowania pracowników umysłowych i podwyżek płac robotników są jeszcze w toku, wymagana jest pewna korekta zadań planowych na przyszłą pięciolatkę w związku z niewielkim wzrostem zadań roku bieżącego. Ostateczne wielkości zadań gospodarczych zakładu, po akceptacji Zjednoczenia Przemysłu Włókien Sztucznych, zatwierdzi zgodnie z jej ustawowymi kompetencjami Konferencja Samorządu Robotniczego — przedtem jednak zamierzenia te zostaną szeroko spopularyzowane i przedyskutowane z całą załogą.

Już dziś wiadomo, że wskaźnikiem syntetycznym będzie wynikowy poziom kosztów, a odcinkowym — poprawa gatunkowości produkcji, obniżenie zużycia materiałów bezpośrednich i postęp techniczny. Na wskaźnik syntetyczny i 3 zadania odcinkowe przewiduje się równo po 25 pkt.

RÓWNOMIERNY podział punktów jest uzasadniony równorzędnym znaczeniem tych zadań dla całokształtu gospodarki zakładu. Zadania te są wzajemnie powiązane i uzależnione, w związku z tym niewykonanie jednego zadania np. z postępu technicznego uniemożliwi wykonanie obniżki kosztów materiałów czy wskaźnika syntetycznego. Zakłada się, że przewidywane efekty uzyskane w wyniku poprawy gospodarowania w zakładzie wyniosą w roku 1975 w stosunku do 1970 ponad 55 mln zł.

REZULTAT ten możemy osiągnąć poprzez:

- zwiększenie ilości produkcji w wyniku zainstalowania dodatkowych maszyn, uzupełnienia aparatury chemicznej, realizację postępu technicznego w zakresie modernizacji i likwidacji niskich przekrojów,
- obniżenie kosztów zużycia surowców i materiałów, szczególnie węgla, surowców podstawowych, w tym głównie siarczanu cynku,
- wzrost wydajności drogą poprawy dyscypliny i organizacji pracy i niewielkie zmniejszenie stanu zatrudnienia.

Dużą wagę przykłada się do postępu technicznego i związanych z tym zagadnieniem efektów ekonomicznych. Wymienię tu przykładowo tylko niektóre tematy jak: intensyfikacja produkcji wiskozy, uruchomienie produkcji kordu o grubości 2 200 drs. Będą również prowadzone prace nad wprowadzeniem do produkcji nowego rodzaju włókna.

Z DOTYCHCZASOWYCH wyliczeń i analiz wynika, że wzrost płac w przyszłej pięciolatce będzie proporcjonalny między pracownikami umysłowymi i fizycznymi i dla tych 2 grup może osiągnąć 12—13 proc. przyrostu średniej płacy. Przygotowanie zakładu do wprowadzenia nowego systemu bodźców materialnego zainteresowania i realizacja ustalonych zamierzeń jest zadaniem niezwykle ważnym tak politycznie jak gospodarczo, **decyduje bowiem o poprawie gospodarności zakładu i wynikającym z tych efektów wzroście płac wszystkich pracowników.**

Całokształt tej działalności jest inspirowany i na bieżąco kontrolowany przez organizacje partyjne. Komitet Zakładowy i instancje partyjne. Podkreślić należy duże zaangażowanie i efektywny wkład działających w zakładzie czynników społecznych jak NOT, PTE, Rada Zakładowa, Rada Robotnicza i ZMS. Organizacje te mają własne i skorygowane przez KZ PZPR programy działania.

Realizacja Uchwały V Plenum jest zadaniem trudnym i wymagającym dużego wysiłku całej załogi. Od dobrej pracy każdego z nas zależeć bowiem będzie wykonanie ustalonych zamierzeń.

Jak pracowaliśmy w ostatnich 5 latach

OKRES bieżącej pięciolatki dobiega końca — jeszcze tylko 4 miesiące do ostatecznego obrachunku. Trzeba więc spojrzeć wstecz — aby zorientować się co w Zakładzie uległo zmianie. Przejrzyjmy wyniki naszej produkcji według asortymentów.

Jedwab:

W roku 1966 produkcja nasza zamknęła się liczbą 3 656 **ton,** a w roku 1969 — **3 735** ton to znaczy wyższą — więcej niż 2 proc. (licząc wagowo). **Czy oznacza to, że wyprodukowaliśmy więcej metrów nici jedwabnej — aby na rynku pojawiło się więcej metrów tkanin?** Rozpatrzmy sprawę od tej strony. Znów przykład:

W 1967 r. na każde 100 kg jedwabiu przekazaliśmy tkalniom 46 kg — 120 deniers i 54 kg — 150 deniers, a gdybyśmy wszystko produkowali w 150 drs to zamiast 100 kg jedwabiu moglibyśmy zrobić 111 kg

W ten sam sposób policzony rok 1969 daje pogorszenie bo już 109 kg. Tak więc w produkcji jedwabiu globalnie mamy spadek (trochę mniejszy niż 2 proc.) — **Dlaczego?** — Ubyły nam 2 maszyny „Nelson" — to jest około 2 proc. naszych wrzecion przędzalniczych. — Tak więc na przędzalniach jedwabiu zmian przyrostu faktycznego, licząc nić na metry, nie mamy. **A czy jakość pracy uległa poprawie?**

W 1966 roku mieliśmy 80 proc. I gatunku, a w roku 1969 tylko 75 proc. — A odpadki?

Rok — 1966 — 4,2 proc., a w 1969 r. — 4.9 proc. odpadków.

Jeżeli więc produkcję, ogólnie biorąc, **ilościowo utrzymaliśmy,** to jakość naszej pracy **nie wykazuje poprawy** — bo wzrost odpadków o 0,7 proc. oznacza, że 26 ton jedwabiu trzeba było ściąć do odpadków. Policzona z tego tytułu strata **wynosi około 1 400 tysięcy złotych. A to już trudno uzasadnić.**

Rozpatrzmy teraz jakie zmiany zaszły w produkcji włókna kordowego. W połowie roku 1966 przeszliśmy na produkcję lepszą jakościowo — na produkcję kordu Super I. a w 1969 r. na produkcję Super II. Poprawione właściwości włókna dały wyraźną korzyść gospodarce narodowej — wzrósł przebieg opon samochodowych. Można więc było, w olbrzymiej części, zaspokoić potrzeby przemysłu motoryzacyjnego i transportu, zmniejszyć import włókna z zagranicy.

Obliczenie tych korzyści jest trudne — ale wyrażają się **wieloma milionami złotych,** jakie zyskała gospodarka narodowa.

A jak ten efekt wygląda u nas? Porównywanie bezwzględnych ilości produkcji nie daje nam żadnego obrazu. — Zmieniła się ilość maszyn przędzalniczych — zmalała szybkość przędzenia — gruntownej zmianie uległa technologia. Mimo dużej różnicy w szybkości przędzenia:

(50 mtr/minutę — Standard
30 mtr/minutę — Super II)

dostawienie 4 maszyn WP-2 rekompensuje te straty (częściowo) i jeżeli produkcję roku bieżącego zamkniemy liczbą 3 900 ton włókna Super II to będziemy mieli prawo powiedzieć, że w tej dziedzinie mamy bezsporne osiągnięcie.

Potwierdzeniem tego faktu są liczby. W 1966 roku na 1 zatrudnionego pracownika przypadało 2,3 tony włókna, ogólnie w 1969 — 2,5 tony. Również korzystnie wyglądają liczby wydajności pracy liczone w tysiącach złotych na robotnika grupy przemysłowej

w 1966 — 152 000 zł
1969 — 166 100 „

Ten wzrost to rosnąca wartość sprzedażna włókna kordowego (przy utrzymującej się na poziomie ilości pracowników grupy przemysłowej). Wartość naszej produkcji globalnej tj. włókna, części zamiennych, energii elektrycznej wynosi w 1966 — około 366 milionów złotych, 1969 — ponad 402 miliony złotych.

Co złożyło się na ten wzrost — wynoszący prawie 10% ? Można tu śmiało odpowiedzieć — praca całej załogi na wszystkich stopniach — zarówno inżynierów, jak mistrzów i robotników wszystkich specjalności.

Wykazane na wstępie braki postępu w produkcji jedwabiu, które tylko w b. małej części można uzasadnić przyczynami od nas niezależnymi, pokryte zostały postępem w dziedzinie produkcji kordu — oszczędności węgla i en. elektrycznej, zwiększonej produkcji części zamiennych i wielu innych korzystnych a niezbędnych posunięciach.

A co czeka nas w następnej 5-latce — w roku 1971 — 1975?

Mamy przecież zarabiać od 10 do 13 proc. więcej niż w roku bieżącym. Dlatego właśnie to spojrzenie wstecz, bardzo ogólne, ale oparte na najważniejszych liczbach jest potrzebne.

Mgr inż. E. MICHALSKI

Współpraca z odbiorcami

JAK WIADOMO, ZWS „Wiskord" dostarcza swoje wyroby do licznych zakładów przemysłu jedwabniczego i tkanin technicznych. Do największych odbiorców jedwabiu włókienniczego należą Gorzowskie Zakłady Przemysłu Jedwabniczego w Gorzowie Wlkp., Dolnośląskie Zakłady Przemysłu Jedwabniczego w Kamiennej Górze, w Nowej Rudzie oraz w Leśnej koło Lubania Śląskiego. Odbiorcami jedwabiu kordowego są dwa zakłady tkanin technicznych w Iłowie Żagańskiej oraz w Zawierciu. Współpraca z odbiorcami jedwabiu włókienniczego i kordowego prowadzona jest w ramach działalności Komisji Głównej działającej przy Zarządach Głównych Zw. Zawodowych Pracowników Przemysłu Włókienniczego i Zw. Zawodowych Pracowników Przemysłu Chemicznego.

W planie współpracy ujęto szeroki zakres tematów mających na celu poprawę jakości przędzy i polepszenie jej przerobu u odbiorców.

Do ważniejszych tematów współpracy należą:

1. Wzajemne udzielanie pomocy w wyłaniających się trudnościach technologicznych.

2. Praca nad otrzymaniem nawoju o zwiększonym ciężarze stożka i jego lepszą jakością.

3. Pogrubienie włókienka elementarnego w celu zmniejszenia ilości popękanych włókienek.

4. Opracowanie nowych opakowań, które zabezpieczały by przędzę przed uszkodzeniami w czasie transportu.

Poza rozwiązywaniem przedstawionej problematyki, odbywają się spotkania robocze pomiędzy przedstawicielami odbiorców i naszych Zakładów, na których dokonuje się oceny jakości przędzy oraz jej przerobu w czasie snucia i tkania.

W czasie takich spotkań omawiana jest również jakość tkanin a szczególnie równomierność wybarwień. Należy zaznaczyć, iż dzięki współpracy z odbiorcami na odcinku technologii barwienia przędzy szczecińskiej, tkaniny z naszego jedwabiu barwią się najlepiej spośród wszystkich przędz krajowych.

Jednym z mankamentów naszego jedwabiu są popękane włókienka elementarne i to jest niemal jedyny powód reklamacji. W ostatnim czasie nastąpiła pewna poprawa, jest to jednak jeszcze problem, który musi być w najbliższym czasie rozwiązany.

Współpraca naszych Zakładów z odbiorcami jedwabiu kordowego rozwija się bardzo pomyślnie. W ramach wzajemnych konsultacji, odbiorcy dobrali odpowiednie skręty dla przędzy kordowej oraz opracowali aparaturę dzięki czemu Jedwab Kordowy Super 2 — został z powodzeniem zagospodarowany dla przemysłu gumowego. Jedwab Kordowy Super 2 — produkcji ZWS „Wiskord" swoimi parametrami fizyko-mechanicznymi nie ustępuje podobnej klasie kordów importowanych.

Należy zdać sobie sprawę, że dotychczasowa działalność w ramach kontynuowanej współpracy jest jeszcze niewystarczająca i wymaga doskonalenia. Szczególnie w założeniach naszego działania jako sprawę priorytetową wysuwamy dalsze podnoszenia jakości jedwabiu kordowego i włókienniczego bowiem jest to jeszcze rezerwa wzrostu wartości naszej produkcji.

Mgr inż. Jerzy LEWIŃSKI
Technolog Wydz. Przędzalniczego

Organizacja ORMO — przyjaciel społeczeństwa

NIE BĘDĘ zaczynał od prawd oczywistych w rodzaju „Lepiej zapobiegać niż leczyć" albo „jaki pan, taki kram", ale zanim przejdę do omówienia niektórych inicjatyw żydowieckiej organizacji ORMO pozwolę sobie na kilka wierszy ogólnej charakterystyki.

JAK SAMA nazwa wskazuje organizacja ORMO jest organizacją ochotniczą.

Głównym jej zadaniem jest zabezpieczenie porządku publicznego i spokoju obywateli.

Jedynym wynagrodzeniem za pracę w organizacji ORMO jest wdzięczność społeczeństwa i poczucie dobrze spełnionego obowiązku.

Organizacja żydowiecka dobrze spełnia ten obowiązek. Początek pracy organizacji ORMO w Zydowcach sięga lat 1946—47.

Codzienne patrole uzbrojonych ormowców zapewniały spokój nielicznie jeszcze zamieszkałych pracowników ówczesnej Fabryki Sztucznego Jedwabiu w Zydowcach. Z biegiem lat kiedy następowała stabilizacja życia, również działalność ORMO uległa zmianie. — Z organizacji zbrojnej przekształciła się w organizację wychowawczą. Obecnie praca w organizacji ORMO polega przede wszystkim na profilaktyce przestępczości.

Samodzielna placówka ORMO przy ZWS „Wiskord" powstała w roku 1963 w wyniku reorganizacji placówki przy posterunku MO i liczyła 83 członków.

W latach następnych z inicjatywy Dyrekcji ZWS „Wiskord" i przy poparciu KDMO Dąbie powołano terenową placówkę ORMO w Podjuchach do której skierowano część członków z placówki przyzakładowej.

Stan liczebny organizacji ORMO przy ZWS „Wiskord" uległ zmniejszeniu, w wyniku skreślenia członków biernych lub tych którzy weszli w kolizję z prawem.

Na początku roku 1970 organizacja ORMO przy ZWS „Wiskord" liczyła zaledwie 22 członków.

Ze względu na rozlegly zasięg działania (dzielnica Żydowce, Klucz oraz teren Zakładu) ilość ta była niewystarczająca. Zaszła konieczność powiększenia organizacji ORMO poprzez werbowanie nowych członków. Ciężar werbunku nowych członków przyjął na siebie Dzielnicowy Sztab ORMO.

Metoda apelowania do załogi na ogólnych zebraniach nie zdała egzaminu.

Z pomocą Dzielnicowemu Sztabowi ORMO przyszła Dyrekcja ZWS „Wiskord" oraz Komitet Zakładowy PZPR.

W wyniku przeprowadzonych rozmów z ok. 300 pracownikami Zakładu, 54 wyraziło chęć należenia do organizacji ORMO. Dobrze wypadł werbunek w pionie Gł. Mechanika (22 członków) oraz na wydziale przędzalniczym (16 członków). Jest to duża zasługa Gł. Mechanika inż. A. Ignaszaka oraz Kierownika Wydziału Przędzalniczego inż. J. Jabłońskiego, którzy osobiście włączyli się do akcji werbunku.

W wyniku przeprowadzonego werbunku powołano oddział specjalny (35 członków) na którego czele stanął tow. St. Krogulec.

Zasilono działające przy ZWS „Wiskord" sekcje: d/s młodzieży, ruchu kołowego, d/s bezpieczeństwa na wodach i porządku publicznego.

Miejski sztab ORMO w miesiącu maju br. bardzo wysoko ocenił działalność przyzakładowej placówki ORMO Szczecin-Żydowce.

Doświadczenia z pracy żydowieckiej placówki posłużyły do poprawy organizowania placówek przyzakładowych w innych przedsiębiorstwach Szczecina. Także DRN Szczecin-Dąbie pozytywnie oceniła pracę naszego ORMO przyznając wielu członkom dyplomy uznania.

W roku 1971 organizacja ORMO obchodzić będzie 25 rocznicę swego istnienia. Niech ten jubileusz posłuży do wzmocnienia organizacji ORMO w której chętnie będziemy widzieć przodujących, najlepszych ludzi naszego zakładu.

K. KOSUDA
Z-ca Komendanta Dzielnicowego Sztabu ORMO

Postęp techniczny — warunkiem nowoczesności

W OSTATNIM okresie na łamach prasy fachowej, a także w radiu i telewizji stykamy się coraz częściej z określeniem — postęp techniczny. Burzliwy rozwój techniki jaki notuje się w ostatnich latach porównuje się nawet do rewolucji przemysłowo-technicznej. Jest rzeczą oczywistą, że kraj nasz nie może znajdować się na uboczu.

WŁADZE partyjne i administracyjne poświęcały tym problemom wiele uwagi, a ostatnio po decyzjach V-go Plenum KC PZPR nabrały one specjalnej rangi. Również nasz zakład wyszedł naprzeciw tendencjom postępu technicznego o czym świadczą dotychczasowe osiągnięcia.

Efekty ekonomiczne jakie osiągnięto z tytułu zastosowania projektów racjonalizatorskich wynosiły w roku 1968 — 1 224 tys. zł, w roku 1969 — 1 791 tys. zł.

Największe efekty osiąga Zakład z zastosowania wynalazków. Do chwili obecnej udzielono na rzecz naszego Zakładu 9-ciu patentów na wynalazki. Z tych, które mają obecnie wpływ na wyniki ekonomiczne wymienić należy: „Wymiennik ciepła do wiskozy" pat. nr 56217 oraz „Urządzenie do ciągłego odpowietrzania wiskozy" nr pat. 61174; twórcą obu jest Tadeusz TRYBOCKI — mechanik Wydziału Chemicznego. Dalej, duże efekty natury technicznej i bhp-owskiej przynosi stosowanie wynalazku opatentowanego pod nr 54738, jest to „Układ zabezpieczający maszynę przed samoczynnym wyłączeniem się w czasie krótkotrwałych zaników napięcia" — twórcy: mgr inż. Jan GARUS, Mieczysław MEDYŃSKI, Bolesław MEDYŃSKI, Augustyn KAPLER i Jan LAMPARSKI. Z wcześniej zastosowanych wynalazków wyróżnić należy dwa rozwiązania, które miały istotny wpływ na osiągnięcia zakładu w okresie uruchamiania produkcji kordu Standard. Są to: „Suszarka do suszenia kordu wiskozowego" pat. nr 43245 twórcy: mgr Marian GERAŁT i Bronisław RADKOWSKI oraz „Mechanizm maszyny przędzalniczej do sterowania ławy obrączkowej" pat. nr 45927 twórcy: Kazimierz PREIDL, mgr Marian GERAŁT i Mirosław WOJCIECHOWSKI.

Zakład nasz uruchomił produkcję kordów klasy Super opierając się w zdecydowanej większości na własnych rozwiązaniach technologicznych i aparaturowych. Poza opatentowanymi wynalazkami należy wspomnieć o całym szeregu projektów racjonalizatorskich wśród których do najwartościowszych należą: „Zmiana skrzyń do napędu suszarek WP-2" twórcy: Bogdan IDZIKOWSKI, Marian BORUSIEWICZ i Antoni SMĘDZIK — efekty ekonomiczne 658 tys. zł, „Zmniejszenie współczynnika ługowego wiskozy kordowej" — twórcy: mgr inż. Marek HAŁABURDA, inż. J. RODZIEWICZ i mgr inż. Jerzy JABŁOŃSKI efekty ekonomiczne 758 tys. zł, „Dodatkowe wykorzystanie ciepła spalin z kotłów" — twórcy: Tadeusz SIEMIŃSKI i inż. Lech MIŁOWSKI, efekty ekonomiczne 769 tys. zł, „Zwiększenie produkcji energii elektrycznej w godzinach szczytu w układzie skojarzonym" — twórcy: inż. Zb. PIEŃCZAKOWSKI, inż. Stanisław TRZASKA i Stanisław PRAWUCKI, efekty ekonomiczne 565 tys. zł, „Adaptacja istniejącego systemu okien przesuwnych do zamknięcia strony mokrej przędzarek WP-3" — twórcy: inż. Alfred IGNASZAK, inż. Wiesław KOŁTUŃSKI i Kazimierz KAWCZYŃSKI, efekty bhp-owskie. „Sygnalizacja alarmowa przerwy w ruchu wentylatorów wyciągowych z maszyn WP-2" — twórcy: mgr inż. J. RADKOWSKI, Bolesław MEDYŃSKI i Kazimierz MALINOWSKI, efekty bhp-owskie, „Widełki ochraniające rękę przy ściąganiu pasm i odliczaniu nici na punktach zerwanych maszyn WP-3" — twórcy: Marian CWYL i Stanisław MATUSZCZAK, efekty bhp-owskie, „Sterowanie pomp wiskozowych" — twórcy: inż A. SIKORA i inż. J. BUKOWSKI.

DZIĘKI ofiarnej pracy całej załogi Zakład w przededniu wejścia w życie nowego systemu bodźców ekonomicznych może poszczycić się produkcją kordu klasy Super I o parametrach nie odbiegających od poziomu światowego. Warto również przypomnieć, że zużycie surowców podstawowych kształtuje się w naszym Zakładzie najkorzystniej w branży. Mimo bezspornych osiągnięć Zakładu, sytuacja na odcinku wyrobów wiskozowych kształtuje się na świecie w sposób niekorzystny dla producentów. Równie w kraju zaznacza się tendencja do rozwijania produkcji włókien syntetycznych i większość nakładów finansowych zostaje przekazywana tym zakładom. Nasz Zakład chcąc sprostać nałożonym mu przez nowy system gospodarczy wymaganiom musi zmobilizować wszystkie środki, aby wykonać plan 5-letni we wszystkich założonych wskaźnikach.

Radykalnym sposobem poprawy wszystkich wskaźników byłoby uruchomienie produkcji włókna polipropylenowego. W końcu przyszłego planu 5-letniego Płockie Zakłady Rafineryjne i Petrochemiczne rozpoczynają produkować na wielką skalę polipropylen, z którego ok. 3 600 t przeznaczone jest na produkcję włókien. W kraju rozpoczęto produkcję włókien tasiemkowych przeznaczonych na worki. Zakład nasz czyni starania o podjęcie produkcji włókien polipropylenowych o wyższym stopniu uszlachetnienia nadających się na inne wyroby. Zamierzamy podjąć produkcję włókien polipropylenowych rozszczepianych w sposób kontrolowany.

Wszystkie te poczynania mogą być pomyślnie zrealizowane w wypadku pełnej mobilizacji sił i środków Zakładu. Inwencja twórcza załogi będzie jak do tej pory cennym kapitałem w realizacji zamierzeń postępu technicznego.

KAWECKA i TRYBOCKI

OGÓLNY widok hali przewijarek — ostatni etap produkcji jedwabiu.

Kierunki rozwoju Zakładu w latach 1971-1975

(Dokończenie ze str. 1)

względne utrzymywanie parametrow technologicznych zgodnie z założonym reżimem. Przy obecnym poziomie technicznym kwaśnej sali jest to zadanie trudne. Należy w możliwie krótkim czasie przeprowadzić modernizację kwaśnej sali kordu i doprowadzić ją do takiego stanu, aby utrzymanie parametrów w bardzo wąskich granicach było technicznie możliwe.

PRZY PRODUKCJI jedwabiu włókienniczego zakłada się nieznaczny wzrost udziału I gatunku. Jednak z uwagi na stale rosnące wymagania odbiorców i badanie przędzy przez przemysł jedwabniczy pod kątem równomierności wybarwień, osiągnięcie założonej wielkości nie przyjdzie łatwo. Będzie to tym trudniejsze, że jak wykazuje dotychczasowe doświadczenie, jakość surowców podstawowych ulegnie stałemu pogorszeniu.

Bardzo ważny i niesłychanie kłopotliwy problem — to przewidziane zwiększenie emisji gazów toksycznych związane ze wzrostem produkcji. Emisja gazów, proporcjonalnie do produkcji wzrastać będzie w roku 1975 aż do 14 proc. W związku z rygorystycznym zarządzeniem Inspektoratu Ochrony Powietrza, dotyczącym zakazu zwiększenia ilości wydalanych gazów toksycznych, zakład zmuszony będzie do utrzymania emisji na dotychczasowym poziomie bądź to drogą zmian technologicznych, bądź też zbudowaniem urządzenia do wychwytywania CS_2 i H_2S z gazów odlotowych. Ponieważ instalacje tego rodzaju są w kraju nie stosowane i przemysł nasz nie ma w tej dziedzinie doświadczenia, rozwiązanie tego problemu sprawi wiele kłopotów i trudności.

CELEM osiągnięcia wielkości zbliżonych do P. N. w zakresie stężeń gazów toksycznych, konieczne będzie shermetyzowanie wszystkich przędzarek nylonowskich i kordowych.

DYREKCJA i aktyw gospodarczo-polityczny Zakładu stoją na stanowisku, iż obok rozszerzania produkcji włókien wiskozowych istnieje konieczna potrzeba wytwarzania w Zakładzie włókien nowych, włókien syntetycznych.

Wybór padł na włókno polipropylenowe. Po uzgodnieniach w Zjednoczeniu Przemysłu Włókien Sztucznych w Łodzi uzyskaliśmy zgodę na wszczęcie rozmów ofertowych u producentów tego rodzaju włókna i umieszczenie w projekcie planu pięcioletniego włókna polipropylenowego.

Włókna polipropylenowe są obecnie w świecie bardzo modne i mają szeroki wachlarz zastosowań. Stosuje się je do wyrobów lin okrętowych, sieci rybackich, tkanin obiciowych, dywanów oraz dzianin.

Dokonano już rozeznania surowcowego, w planie pięcioletnim w Zakładach Petrochemicznych w Płocku zostanie uruchomiona duża wytwórnia polipropylenu; Zakłady te są w stanie zabezpieczyć nam odpowiednią ilość surowca. Dotychczasowe rozeznanie ofertowe wskazuje, iż technologia wytwarzania włókien propylenowych jest stosunkowo prosta i że przy tej produkcji osiąga się znaczne wydajności pracy. Produkcja ta jest poza tym zupełnie nieszkodliwa dla organizmu ludzkiego, przy jej produkcji nie powstają uciążliwe ścieki i gazy toksyczne.

W WYPADKU uruchomienia wytwórni włókien polipropylenowych istniałaby możliwość przenoszenia tam ludzi o długim stażu pracy na oddziałach szkodliwych.

Jak z powyższego widać, uruchomienie w naszym zakładzie nowej produkcji jest dla gospodarki narodowej oraz naszej załogi jak najbardziej korzystne i celowe.

Na zakończenie należy stwierdzić iż zadania produkcyjne w latach 1971—1975 są bardzo napięte i trudne, stanowią maksymalne wielkości jakie zakład przy obecnym i w miarę istniejących możliwości poprawiającym się stanie technicznym, może osiągnąć.

WYKONANIE założonych zadań wymagać będzie od całej załogi pełnej mobilizacji, znacznego wysiłku i zrozumienia w pełni znaczenia Uchwały V Plenum KC PZPR.

Jerzy JABŁOŃSKI
Kierownik Wydziału Przędzalni

Przeczytaj, nim staniesz przy maszynie!

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY

Ustawa o bezpieczeństwie i higienie pracy (z 30. III. 1965 r.) nakłada na zakład obowiązek zapewnienia pracownikom bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Obowiązek ten jest spełniany przez nasz zakład w drodze realizacji różnorakich planów jak: plan zamierzeń organizacyjno-technicznych w zakresie BHP, planu postępu technicznego i innych. Nakłady dotyczące wentylacji, klimatyzacji, hermetyzacji maszyn, budowy i utrzymania urządzeń zabezpieczających, urządzeń higieniczno-sanitarnych, szkolenia, zaopatrzenia w odzież roboczą i ochronną, sprzęt ochronny, dożywianie itd. wynoszą miliony zł rocznie i stale rosną. Dla porównania — w ostatnich latach nakłady na BHP wyniosły: 1968 r. — 8 954 tys. zł, w 1969 r. — 10 284 tys. zł i w I półroczu bieżącego roku 4 812 tys. zł.

Działanie zakładu będzie pełniejsze i spełni swoje zadanie wówczas, gdy w każdym z nas ukształtują się niezbędne nawyki:

— usuwania zagrożeń, szczególnie w zakresie technicznego bezpieczeństwa i higieny pracy,

— prawidłowej organizacji pracy,

— porządku, dbałości o sprzęt i urządzenia,

— dobrej dyscypliny i dobrej roboty.

Dopiero ustawiczne i usilne działanie w tym kierunku wszystkimi dostępnymi środkami przyniesie trwały rezultat.

Ilość wypadków w kolejnych latach bieżącej pięciolatki przedstawia się następująco:

1966 r. — 201; 1967 r. — 164; 1968 r. — 198; 1969 r. — 151; 1970 r. I półrocze 67 (ub. rok 85). W rozbiciu na poszczególne Wydziały — Oddziały: Przędzalnia — 19, Chemiczny — 8, Wykończalniczy — 2, Oddz. Remontowy — 6, Budowlany — 2, Transport — 5, Magazyny — 1, Dz. Gospodarki Pozaoperacyjnej — 5, Wydz. Energetyczny — 0, Mechaniczny — 0.

W br. nastąpił wzrost wypadkowości w Dz. Transportu (o 2), w Dz. Gospodarki Pozaoperacyjnej (o 3) natomiast w pozostałych oddziałach nastąpiła wyraźna poprawa. Jednym np. z ważnych elementów, który przyczynił się do zmniejszenia wypadków wśród odbieraczek było zainstalowanie przy wszystkich maszynach WP-3 „widełek ochronnych" — wniosku racjonalizatorskiego Mariana Cwyla i Stanisława Matuszczaka.

W zakresie stężeń par dwusiarczku węgla w latach 1968—1969 nastąpiła poprawa na przędzalni WP-3, a na przędzalni Nelson od początku bież. roku (postępująca hermetyzacja maszyn).

Poniżej — publikujemy opis jednego z charakterystycznych wypadków, jaki ostatnio wydarzył się na terenie naszego zakładu.

* * *

Okoliczności:

W dniu 20. VII. 1970 r. trzech pracowników Oddz. Elektrycznego Ob. Ob. Włodzimierz Kuczyński, Józef Jaworek i Ryszard Siwczyński usiłowali uruchomić tokarkę uniwersalną w warsztacie ślusarskim Oddz. Elektrycznego.

Na tokarce tej Włodzimierz Kuczyński chciał czyścić rurkę stalową (nierdzewną) o przekroju 12 mm i długości 1900 mm, która po zamocowaniu w uchwycie tokarki wystawała jeszcze 700 mm poza obrys obrabiarki. (Z rurki tej miały być wykonane tulejki dystansowe).

W celu uruchomienia tokarki i uzyskania żądanych obrotów wyżej wymienieni pracownicy manipulowali przy dźwigniach obrabiarki, mimo, że upoważnionym do obsługi tokarki był tylko Józef Jaworek.

Po uruchomieniu obrabiarki przez Włodzimierza Kuczyńskiego wystająca część rurki wygięła się na skutek siły odśrodkowej i uderzyła w głowę Ryszarda Siwczyńskiego, który stał obok obrabiarki (na przeciwko osłony gitary). Uderzenie to spowodowało ciężki uraz głowy i konieczność kuracji szpitalnej.

Przyczyny:

1. Samowolne uruchomienie obrabiarki przez osoby do tego nieupoważnione.

2. Tolerowanie przez pracownika upoważnionego do obsługi tokarki wykonywania na niej pracy przez osoby postronne.

3. Brak zabezpieczenia wystającej poza obrys tokarki obrabianej rurki.

4. Brak określenia przez brygadzistę sposobu wykonania pracy zleconej podległemu pracownikowi.

5. Za duże skupisko ludzi (3 osoby) na stanowisku pracy przy obrabiarce.

Wnioski:

1. Zabezpieczyć maszyny i urządzenia pracujące okresowo i nie posiadające stałej obsługi przed możliwością ich uruchomienia przez osoby niepowołane.

2. Prace na urządzeniach wymienionych w pkt. 1 zlecać na piśmie osobom posiadającym pełne kwalifikacje zawodowe i przeszkolenie z zakresu BHP.

3. Wypadek omówić z brygadami remontowymi i podać do wiadomości całej załodze zakładu.

Za uchybienia, które przyczyniły się do powstania omawianego wypadku ukarano:

a) ostrzeżeniem — trzech pracowników w tym jednego brygadzistę,

b) upomnieniem — dwie osoby z nadzoru technicznego.

Sport ◆ Sport

ZAKŁADOWY Klub Sportowy „Wiskord" zrzesza w swych szeregach 621 członków w następujących sekcjach:

sekcja kajakowa — I liga państwowa
sekcja tenisa stołowego II i III liga
„ piłki siatkowej III liga

oraz sekcja piłki nożnej juniorów i seniorów. Wiodącą w naszym klubie jest sekcja kajakowa, zaliczona do ścisłej czołówki krajowej. Posiada ona wielu znanych zawodników jak:

1. Władysław SZUSZKIEWICZ — członek kadry olimpijskiej
2. Izabela ANTONOWICZ
3. Ewa STAŃKO
4. Jerzy STYP-REKOWSKI
5. Kazimierz JEREMICZ
6. Krzysztof BRZOZOWSKI
7. Zbigniew KRAJKOWSKI
8. Konrad KRAWCZYK

Wszyscy, podobnie jak Wł. Szuszkiewicz — są członkami kadry olimpijskiej.

W indywidualnych mistrzostwach Polski, zawodnicy tej sekcji zdobyli: 5 tytułów mistrzowskich, 2 wicemistrzowskie i 3 brązowe medale. Juniorzy również mogą się pochwalić swymi osiągnięciami na mistrzostwach Polski — 2 medale złote, 4 srebrne i 2 brązowe.

Z ostatniej chwili

13 BM. ZAKOŃCZYŁY się na torze regatowym w Brdyujściu pod Bydgoszczą drużynowe mistrzostwa Polski w kajakarstwie. Ostatni dzień mistrzostw, w którym walczyli kajakarze grupy I, upłynął pod znakiem fatalnej pogody. Najlepszym okazał się zespół warszawskiej Skry, który zdobył ogółem 112 pkt., **przed Wiskordem Szczecin — 100 pkt.** Spójnią Warszawa — 96 i Zawiszą Bydgoszcz — 94 pkt.

CHÓR dziecięcy Klubu Fabrycznego — jedna z wielu form pracy kulturalnej Zakładu, „oczko w głowie" Rady Zakładowej.

Socjalistyczne współzawodnictwo pracy i jego formy - w „Wiskordzie"

WSPÓŁZAWODNICTWO pracy odgrywa bardzo dużą rolę w rozwoju budownictwa socjalistycznego w naszym kraju. Sprzyja wzrostowi produkcji, wydajności pracy, umacnianiu dyscypliny, czyni pracowników odpowiedzialnymi za swój zakład.

Obok wzorowego opanowania wykonywanych czynności, dużej i wciąż pogłębianej wiedzy zawodowej, musi cechować pracowników znajomość aktualnych zagadnień społeczno politycznych; świadome i sumienne wykonywanie obowiązków, właściwy stosunek do mienia społecznego, podnoszenie kwalifikacji, współdziałanie w kolektywie i socjalistyczny stosunek między pracownikami w zakładzie i środowisku.

UCHWAŁY Centralnej Rady Związków Zawodowych stwierdzają, że podniesienie wydajności pracy wymaga koncentracji Związków Zawodowych m. in. na organizowaniu różnych form socjalistycznego współzawodnictwa. Osiąganie jak najlepszych wyników w pracy stwarza warunki do coraz lepszego zaspokajania potrzeb ogółu. Szczególne znaczenie zdobyło sobie zwłaszcza w ostatnim okresie współzawodnictwo o tytuł Brygady Pracy Socjalistycznej, Oddziału Pracy Socjalistycznej i Wydziału Pracy Socjalistycznej.

Do oceny współzawodniczących zespołów bierze się pod uwagę przede wszystkim osiągane wyniki ekonomiczne, poprawę warunków bhp, warunków pracy, czystość i estetykę miejsca pracy co w efekcie daje wzrost wydajności. W naszym zakładzie organizacja związkowa, w ścisłej współpracy z Dyrekcją, POP i organizacją młodzieżową stworzyły dobre warunki do rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy. W chwili obecnej zdobyło ono dużą popularność, o czym świadczy choćby ilość pracowników biorących udział w różnych formach współzawodnictwa. Wg stanu na dzień 31. VIII. 70 r. — 77 zespołów współzawodniczących zdobyło tytuły Brygady Pracy Socjalistycznej, pracuje w nich 714 pracowników, o tytuł BPS ubiega się 98 zespołów a pracuje w nich 1 092 pracowników, tytuł OPS zdobyły 3 oddziały, tytuły WPS zdobyły 2 wydziały, o tytuł OPS ubiega się 6 oddziałów, o tytuł WPS — 3 wydziały. 40 pracowników otrzymało tytuły zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy 137 — tytuły Przodownika Socjalistycznej Pracy, a 100 — tytuły Zasłużony Pracownik ZWS „Wiskord". Całością spraw dotyczących współzawodnictwa w zakładzie kieruje Zakł. Komisja Współzawodnictwa Pracy poprzez komisje wydziałowe. Najlepsze wyniki w rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy osiągnęły komisje: Działu Gł. Energetyka, którą od kilku lat kieruje tow. Bolesław Medyński, Wydziału Włókienniczego pod kierunkiem tow. Czesławy Baranowskiej i Dz. Gł. Mechanika której przewodniczącym jest Lothar Czech.

DO WYRÓŻNIAJĄCYCH się brygad należą od wielu lat Brygady Pracy Socjalistycznej: kol. Jadwigi Połcik z Wydziału Włókienniczego, kol. Julii Kuchnio z Wydziału Włókienniczego, tow. Józefa Faryniarza z Wydziału Energetycznego, tow. Kazimierza Rudowskiego z Oddziału Remontowego i Wacławy Pomichter z Wydziału Przędzalniczego.

Należy stwierdzić, że współzawodnictwo pracy jest wysoko oceniane przez dyrekcję zakładu oraz Samorząd Robotniczy i przez całą załogę, przynosi korzyści dla ogółu oraz dla uczestników różnych form współzawodnictwa. W najbliższym czasie planujemy objęcie współzawodnictwem pracy dalszych jednostek organizacyjnych w których do chwili obecnej nie cała załoga jest objęta współzawodnictwem

Za Zakł. Kom. Współ. Pracy
Stanisław KROGULEC
(przewodniczący)

Warto pomyśleć o podniesieniu kwalifikacji

Szkolenie zawodowe

RÓWNOLEGLE z dynamicznym rozwojem naszego przemysłu nastąpił ogromny postęp techniczny a co za tym idzie i organizacyjny, który jest szybszy niż w innych gałęziach gospodarki narodowej.

Dyrekcja ZWS „Wiskord" doceniając wagę tego zagadnienia, nakładem znacznych środków finansowych prowadzi od wielu lat dokształcanie i doskonalenie pracowników wydziałów produkcyjnych i pomocniczych. Organizatorem wszelkich form szkolenia pracowników jest Dział Osobowy i Szkolenia Zawodowego, który w oparciu o wytyczne ODKK MPChem. dąży do jak najbardziej przystępnych metod szkolenia robotników.

Trzeba stwierdzić, że tylko na przełomie lat 1969/70 Dział Szkolenia zorganizował kurs przygotowujący na tytuł mistrza i robotnika wykwalifikowanego w zawodzie: przędzarza, laboranta i aparatowego wiskozy, oraz kurs mistrzowski w zawodzie: ślusarz remontowy, tokarz oraz ślusarz narzędziowy.

Przyznawaniem robotnikom i mistrzom tytułów kwalifikacyjnych zajmują się działające w naszym zakładzie dwie Państwowe Komisje Kwalifikacyjne, które powołane zostały w tym roku przez Zjednoczenie Przemysłu Włókien Sztucznych w Łodzi. I tak Państwowa Komisja Kwalifikacyjna Nr 25 — dla zawodów mechanicznych przyznała w maju br. 16 tytułów mistrzów i 3 tytuły robotników wykwalifikowanych. Natomiast Państw. Kom. Kwalifik. Nr 9 — dla grup chemicznych przyznała 32 tytuły mistrzowskie w takich specjalnościach jak: przędzarz włókien sztucznych i syntetycznych, laborant analizy chemicznej i aparatowy wiskozy. Niezależnie od pracy Państwowych Komisji Kwalifikacyjnych — zarządzeniem Dyrektora Zakładu powołanych zostało 6 Komisji Kwalifikacyjnych, które na wniosek kierowników po przeprowadzonym egzaminie przyznają pracownikom wyższe grupy kwalifikacyjne.

Mając na uwadze bezpieczeństwo ruchu drogowego wewnątrz zakładu Dział Szkolenia przy dużym poparciu Dyrekcji zorganizował dwa kursy dla kierowców wózków akumulatorowych. Egzamin zdało 40 pracowników, którzy otrzymali prawa jazdy kategorii 5A. W tym samym okresie 43 pracowników kadry kierowniczej ukończyło kurs z zakresu dydaktyki, socjologii i psychologii pracy.

Duże osiągnięcia w przygotowaniu młodych pracowników o pełnych kwalifikacjach zawodowych ma Przyzakładowa Zasadnicza Szkoła Zawodowa dla Pracujących, którą w ciągu 10 lat jej istnienia opuściło 220 absolwentów o takich specjalnościach jak: ślusarz remontu maszyn oraz elektroenergetyk. Charakterystyczne, że ogromna większość z nich — to synowie pracowników naszego zakładu.

W bieżącym roku szkolnym 1970/71 prowadzi się 4 oddziały — pierwszą i drugą klasę o specjalności mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych, trzecią tokarską i również klasę trzecią o specjalności elektroenergetyk.

Przy okazji uwaga pod adresem rodziców, którzy do chwili obecnej nie zdecydowali się, gdzie zapisać synów po skończonej szkole podstawowej. Zasadnicza Szkoła Zawodowa ZWS „Wiskord" dysponuje wolnymi miejscami w klasie pierwszej o specjalności mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych. Wyczerpujących informacji dotyczących przyjęć do szkoły udziela Dział Osobowy i Szkolenia Zawodowego. Na początku lat sześćdziesiątych, w okresie kiedy nasz zakład borykał się z trudnościami kadrowymi powstało Technikum Zawodowe dla Pracujących w Żydowcach ze specjalnością budowy maszyn i technologii chemicznej.

Mury Technikum opuściło już 114 absolwentów. Większość z nich pracuje w naszym zakładzie. Wielu z nich podjęło naukę na wyższych uczelniach. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu na tytuł mistrza i robotnika wykwalifikowanego względnie otrzymanie wyższej grupy kwalifikacyjnej jest świadectwo ukończenia szkoły podstawowej. Dla pracowników, którzy z przyczyn od siebie niezależnych nie mogli ukończyć szkoły we właściwym czasie, Dział Szkolenia od 1968 roku organizuje dwa razy w roku skrócony kurs z zakresu siódmej klasy.

Członkowie załogi, którzy chcą uzupełnić swoje wykształcenie mogą zgłaszać się w Dziale Szkolenia celem uzyskania informacji dotyczących szkoły podstawowej.

CZ. KAŁUCKI

Szczecińskie Zakłady Graficzne 2006. 9. IX. 70. 1500+20. N-2